

NOTRE DAME DE SION'LULAR DERNEĞİ

Sevgili NDS'liler,

Güneşli bir günde gerçekleşen "20 Janvier" töreni için dünyanın dört bir yanından gelen mezunlarımız okulda buluştu. Hem okulumuzun 158. kuruluş yıldönümünü kutladık, hem de 50, 40 ve 25. yıl "Anı plakketlerini" sunduk. Tören için Fransa'dan gelen Sr Anne-Véronique 50. yıl plakketlerini sunmadan önce yaptığı kısa konuşmada İstanbul'da bulunmaktan duyduğu mutluluğu bizlerle paylaştı.

(NDS 04) Feryal Kalafatoğlu'nun yönettiği "50 yıllık hikayemiz" konulu kısa belgesel ise konuklara nostaljik dakikalar yaşattı. Okulumuzun bize kattıkları, aşıladığı değerler hakkında konuşan 64 mezunlarını izlerken eski öğretmenlerimizi de saygı ve şükranla andık.

Sanatçı Ajda Ahu Giray'ın müzisyen arkadaşları eşliğinde söylediği "chanson"lara tüm salon katıldı.

Törenimiz menekşelerle süslü NDS pastasının kesilmesiyle son buldu.

Sevgili Sion'lular,

Daha önce de belirttiğimiz gibi Fransa Başkonsolosluğu ile yaptığımız anlaşma uyarınca en az 3 yıldır derneğimiz üyesi olup aidat borcu bulunmayan üyelerimiz vize kolaylıklarından istifade edecektir. Dernek başkanlığından alacakları imzalı mektupla kendilerine VFS GLOBAL'de "partenaire" gişesine başvurma ayrıcalığı tanınacaktır.

- Vize başvuruları 3 gün içinde sonuçlanacaktır.
- Bu hizmetten üyenin birinci dereceden yakınları da (anne, baba, eş ve çocuklar) yararlanacaktır.
- Fransa Konsolosluğu'ndan vize alabilmenin ilk şartı, ilk gidilecek ülkenin Fransa olmasıdır; aksi takdirde ileride yapılacak vize başvurularında büyük sorun yaşanacağı bilinmelidir.

Nişantaşı'nın en işlek yerlerinden Rumeli caddesinde büyük özveri ile 6 sene önce açtığımız, konumu itibarıyla metroya, otobüs duraklarına ve otoparklara yakın mesafedeki Lokalizimde arkadaşlarınızla buluşabilir, çeşitli toplantılarınızı gerçekleştirebilir, çocuklarınızın doğum günlerini kutlayabilirsiniz. Sevgili mezunlar, "sınıf toplantılarımızı" senede bir kez Lokalizimde yaparak binbir çaba ile açtığımız bu özel mekânı yaşatalım!

Burs fonumuza bağış yaparak öğrencilerimizin eğitimine katkıda bulunan mezunlarımızı örnek davranışlarından ötürü tebrik ediyor, gücümüzü arttırmamıza destek olacak pek çok mezunumuzu aramızda görmeyi hedefliyoruz.

Geleceğe ışık tutacak gençlerimizi yarı yolda bırakmamak için aidatlarımızı bir an evvel ödemeye gayret edelim! Herhangi bir nedenle birikmiş aidat borcu olan üyelerimiz her ay 50.-TL veya 100.- TL yatırarak taksitle ödeme yapabilirler veya ödemelerini dernek POS makinesinden taksitlendirebilirler. Yurt dışındaki üyelerimizi de düşünerek WEB sayfamıza PayPal sistemini yerleştirdik; bu sayede ödenen tutardan bir tek kesinti olacak, hâlbuki yurt dışı banka ödemelerinde 2 kez kesinti uygulanıyor.

Sizler için hazırladığımız etkinliklerimizde buluşmak dileği ile hoşça kalın.

Lale Murtezaoğlu (NDS 64)

NDS'liler Derneği

Yönetim Kurulu Başkanı

Teşekkürler!

Derneğimize katkılarından dolayı;

Ajda Ahu Giray, Arnaud Pilon,
Berşan Aytaç, İkbâl Canık,
Nezihi Sayın, Nuran Çakmakçı,
Yaprak Gökçen

Ve Mezunlarımız:

Alev Başak Ataman,
Angeliki Sotiryadou, Ayşe Gençsoy,
Berrin Ataşer, Feryal Kalafatoğlu,
Figen Mays, Füsun Türelî,
Gülçin Sılay, Hülya Bulak,
İncifem Memişoğlu, Leyla Tecer,
Lina Aji, Linda Kuyumcuyan,
Melis Berk, Meyl Harsa,
Mukaddes Orçun, Nesrin Küçükkelbir,
Norma Razon, Rabia Gürelî,
Saadet Özen, Semra Özdeş,
Sevgi Özkanlı ve Grubu, Suzan Nadi,
Şehnaz Gökmen, Tuba Köseoğlu,
Tülün Yalçın ve 56 mezunları,
Yeşim Pınar Kitapçı'ya en içten
teşekkürlerimizi sunuyoruz.

NDS'liler Derneği Yönetim Kurulu

LOKALDEN ETKİNLİKLER...

Bizlerle bu güzel dakikalarını paylaşan tüm NDS'lilere en içten teşekkürlerimizi sunarız.

46 Mezunlar

81 Mezunlar

94 Mezunlar

60 Mezunlar

68 Mezunlar

bir grup...

Lokalde doğum günü...

70 Mezunlar

74 Mezunlar

Lokalde doğum günü...

Lokalde doğum günü...

77 Mezunlar

80 Mezunlar

Lokalde doğum günü...

Lokalde doğum günü...

YILLARINI EĞİTİME ADAMIŞ BİR NDS'Lİ: PROF. DR. YAKUT IRMAK ÖZDEN

Hazırlayan: (NDS 72) Ceyda Mengü Kozikoğlu - (NDS 98) Romi Emirhan Ütücü

*NDS'in hayatınızdaki etkisi nedir?
Okul yıllarınız ile ilgili bir anınızı bizimle
paylaşır mısınız?*

NDS'in yaşamıma daha ileri yaşlardaki etkilerini şöyle özetleyebilirim: Topluma faydalı olma isteği, sorumluluk duygusu, disiplinli, sistemli çalışma alışkanlığı, mükemmeliyetçilik ve çevremdekilerle rekabetçi değil, dayanışmacı ilişkiler kurma eğilimi... Bunlara, kanımca orta eğitimin insanlara öncelikle sağlaması gereken geniş

Öğrencilik yıllarımdan küçük bir anı: O yıllarda okulumuzdaki disiplin anlayışı çok katıydı. Bir seferinde, ayağımdaki (tabii ki düz siyah ve topuksuz!) ayakkabının üstünde minik bir siyah papyon olduğu için eve geri gönderildiğimi hatırlıyorum...

Okul formamıza ilişkin bir diğer sorunsal, o yıllarda mutlaka takmak zorunda tutulduğumuz, oldukça geniş kenarlı şapka ile ilgiliydi... Okula gidip gelirken "Şuna bakın, İstanbul'u kovboyolar basmış!" türünden satışlara maruz kalırdık bazen...

*Ordinaryus Prof. Sadi
Irmak'ın kızı olmak
hayatınızı nasıl etkiledi?*

Babamla ilişkimi, Can Yücel'in babası Hasan Ali Yücel için yazdığı, "Ben Hayatta En Çok Babamı Sevdim" şiiri çok iyi tanımlar. Bu sevgi ve saygı, daha ileri yaşlarda yaşadığım gerek duygusal, gerekse düşünsel, sosyal ve kişisel bağlılıkların kaynağı olmuştur. Elbette sosyo-kültürel bakımdan üst seviyede bir ailede doğup büyümek bana

hem nitelikli bir eğitim almayı, hem de aile ortamında seçkin insanlar tanıyıp onlardan etkilenme fırsatını sağladı. Ne var ki, pek çok kişi, ünlü ve başarılı bir babaya sahip olmanın, hayatı çok kolaylaştıracağını düşünse de, bu durum, benim hayatımı kolaylaştırdığı kadar zorlaştırdı da...

Bir kere, yaşamınızın -tabir yerindeyse- her sahnesine, kendiniz olduğu kadar, ailenizin de mirasının taşıyıcısı olarak, karşınızdaki insanların ana-babanıza karşı taşıdıkları değer yargılarını, olumlu-olumsuz duygularını da üstlenmiş olarak çıkıyorsunuz.

Ayrıca, benim gibi NDS terbiyesinden

geçmiş biri için şunu da eklemem gerekir. Çoğu insan sadece kendi adına çalışırken, ben hem kendim için, hem de babama layık olabilmek ve onu utandırmamak için, iki kez çabalayarak çalıştım sanırım.

*Bu yıl '20 Janvier'de NDS onur ödülü
aldınız. Yıllar sonra, okuduğunuz
okulda öğrenci olarak değil de onur
ödülü sahibi olarak bulunmak nasıl bir
duyguydu?*

Okuluma yıllar sonra, bu anlamlı tören için geldiğimde, önce, "Nasıl geçti bunca yıl, her şey daha dün gibi" duygusunu yaşadım; ama aynı anda da, Nazım'ın bir şiirinde, "Aslolan Hayattır" ifadesiyle özetlediği, yaşamın o büyük zenginliğini ve sürekliliğini duyumsadım... Benim öğrencilik yıllarımdan bu yana onlarca kuşak okulumuzdan gelip geçmişti ve bu akış, tazelenerek gelmekteydi. Okulumuzsa, benim zamanıma göre çok daha güzelleşmiş ve dışa açılmış olarak yerinde duruyordu.

Öte yandan, NDS'in anlamlı bir '20 Janvier' töreninde, başarı ödülü almak beni doğal olarak çok onurlandırdı. İtiraf edeyim ki, kendimi hayatımın birçok noktasında başarılı biri olarak algılamamışımdır. Ama çok değer verdiğim okulumun beni bu ödüle layık görmesi, kendime daha hoşgörülü olarak bakmamı sağladı ve özgüvenimi arttırdı.

*Yıllarını eğitime adanmış bir kişi olarak
Türk eğitim sistemi hakkındaki görüş
ve önerileriniz nelerdir?*

Eğitim düzenimize gelince, bu konuya ilk ve orta eğitimden başlarsak, biliyoruz ki Cumhuriyetimizin kuruluşunda bu alan 3 temel ilkeye dayandırılmıştır. Eğitim, a-Ulusal, b-Karma ve c-Laik olmalıydı... Türkiye'nin 1950'lerden başlayarak içine girdiği çalkantılı, dalgalı karşı/devrim sürecinde bu ilkeler, ne yazık ki, parça parça aşındırıldılar.

İlk ve orta eğitimden yararlanmak açısından, ne yazık ki hâlâ kızlarımızla erkek çocuklarımız arasında ciddi farklar var. Bu açık bir türlü kapatılamadı. Dahası eğitim sistemimize getirilen yeni düzenlemeler ile, önümüzdeki yıllarda bu farkların, bırakın kapanmayı, daha açılacağı kaygısını taşıyorum. Benzer bir farkın varlıklı ve yoksul ailelerin çocukları arasında da açılacağını, pek çok yoksul aile çocuğunun eğitiminin (kızların) 4 yıl gibi son derece yetersiz bir süre ile sınırlandırılmış olacağını düşünüyorum. Unutmayalım ki, dünyada pek çok ülkede kız/erkek, tüm nüfusta zorunlu eğitim süresi 12 yıla ulaşmış durumda.

Yüksek öğrenime gelince, eğitim sistemimizin içinde bulunduğu kargaşa ve zorluklara, 1950'lerden başlayarak, toplumu altüst eden çok hızlı nüfus artışının da büyük katkısı olduğunu düşünüyorum. Her yıl bir milyon civarı gencin üniversite kapısına dayandığı bir ülkede, bu ihtiyacı karşılayacak uygun yatırımları gerçekleştirmek hiç kolay değil. Bu durum, aynı zamanda, hem bireysel, hem de toplumsal anlamda, büyük bir insan israfına da yol açıyor. Ben, her insanın birbirlerinden çok farklı alanlarda olsa da yetenekleri olduğuna ve doğru yönlendirilirse, kendi adına başarılı olabileceğine ve topluma da üretimiyle katkıda bulunabileceğine inanıyorum. Ama eğitim sistemimizin yapısı ve nüfus artışının bu yapı üzerindeki baskısı, gençlerimizin önemli bir bölümünü hem belki pek yetenekli olmadıkları hem de pek sevip benimsemedikleri alanlara yönlendiriyor. Sistemimiz büyük ölçüde ezberlemeye dayandığı gibi, sınav başarısında, hızlı düşünmenin oldukça belirleyici bir payı var. Ama çağdaş toplumların en çok değer vermesi gereken yaratıcı zekâyı öncelik verebiliyor muyuz? Bu konunun saatlerce söylesecek kadar çok yönü var mutlaka. Ben sözlerimi gençlerle meslek seçimi konusunda yaptığım söyleşilerde dile getirdiğim şu düşünce ile bitirmek istiyorum; mutlu ve başarılı olmak istiyorsanız sevdiğiniz insanla

yaşayın ve sevdiğiniz işi yapın... Yani, bu konularda seçiminizi yaparken, yüreğinizin gösterdiği yola gidin.

*Halen Atatürk Kültür Vakfı'nın ve
Darülaceze Vakfı'nın başkanlık
görevini sürdürüyorsunuz. Bize
çalışmalarınızdan söz eder misiniz?*

İstanbul Üniversitesi'ne 46 yıl kesintisiz olarak emek verip emekli olduktan sonra, kalan enerjimi bu iki vakfa adamaktan mutluluk duyduğumu söyleyebilirim.

1991 yılında rahmetli eşim Cahit ÖZDEN'le birlikte başı çekerek kurduğumuz Darülaceze Vakfı'nın öncelikli amacı o tarihte, çeşitli nedenlerle oldukça bakımsız kalmış olan tarihi Darülaceze Kurumu'nu destekleyerek, burayı her yönüyle çağdaş ve insan onuruna yakışır bir duruma getirmektir. Vakfımız, hayırseverlerin de desteğiyle bu amaca oldukça kısa sürede ulaşmayı başardı. Daha sonra, bir yandan tarihi Darülaceze'yi desteklemeye devam ederken Kartal İlçemizde, işletmesini Kartal Belediyesi'ne devrettiğimiz büyük bir huzurevinin inşaatını tamamlamayı başardık. Günümüzde, tarihi Darülaceze'nin çeşitli ihtiyaçlarını gidermeyi sürdürürken aciz durumdaki kadınlarımıza iş sağlamayı amaçlayan Mikrokredi Programına büyük katkılarda bulunuyoruz. Öte yandan, yaşlıların çok yönlü gereksinimlerine yönelik çalışmalarımız süregeliyor. Örneğin, kısa bir süre sonra yaşlı bakıcısı yetiştirmeyi hedefleyen, Avrupa standartlarına uygun bir eğitim programı açacağız.

Atatürk Kültür Vakfı'nın amaçlarına gelince, bu kuruluşumuzun amacı, Atatürkçü Düşünce doğrultusunda ülkemizin çağdaş kültürünün geliştirilmesi için bilimsel araştırma-geliştirme etkinliklerinde bulunmak, dinamik, kültürlü, Atatürk ilke ve devrimlerine bağlı insanlar yetiştirmek, yayın ve sanat faaliyetleri yapmak şeklinde özetlenebilir.

Elimizdeki olanaklar ölçüsünde, bu amaçlara yönelik çalışmalara katkıda bulunmaya çalışıyoruz.

(NDS 56 ORTA) PROF. DR. S. YAKUT IRMAK ÖZDEN

Ortaokulu Notre Dame de Sion Fransız Kız Lisesi'nde tamamladıktan sonra Cenevre Devlet Lisesi'ni ve Cenevre Üniversitesi Ekonomik ve Sosyal Bilimler Fakültesi'ni bitirdi. 1969'da aynı fakülteden doktor unvanını aldı. 1965-1975 döneminde akademik kariyerini İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak sürdürdü. 1975'te doçent oldu ve İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı'na öğretim üyesi olarak atandı. 1982'de aynı fakültede profesörlüğe yükseldi. 1982-2007 yılları arasında Halk Sağlığı Anabilim Dalı içinde kurucusu olduğu Biyoistatistik ve Demografi Bilim Dalı Başkanı olarak görev yaptı. Bu görevini 1992'de seçildiği ve dört kez yeniden seçilerek atandığı Halk Sağlığı Anabilim Dalı Başkanlığıyla birlikte yürüttü.

1998-2000 yılları arasında İstanbul Tıp Fakültesi dekan yardımcılığı görevini de yürüten Yakut Özden, 1999 yılında atandığı İstanbul Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Enstitüsü Müdürlüğü görevini yaş haddinden emekli olduğu Mart 2007 tarihine kadar sürdürdü. Sivil Toplum Kuruluşları (NGO) tarafından "Kaynak Kişilik" olarak seçilerek, 1985'te Nairobi'de toplanan Birleşmiş Milletler Kadın On Yılı Dünya Konferansı'nda Türkiye'yi temsil etti. Yetmiş kadar ulusal ve uluslararası kongre ve konferansa etkin biçimde katıldı; Türkçe ve yabancı dille basılmış 70'i aşkın makalesi, biri Fransa'da (Fransızca olarak) üçü Türkiye'de olmak üzere dört de kitabı yayınlandı. Prof. Dr. Yakut Irmak Özden halen kurucularından olduğu Darülaceze Vakfı ile Atatürk Kültür Vakfı'nda başkanlık görevini sürdürmektedir.

Aldığı ödüller:

- Yunus Nadi Ödülü (1973)
"Uluslaşma ve Dil" konulu araştırmasıyla,
- Ali Naci Karacan Ödülü (1977)
"Türkiye'de Kentleşme" araştırmasıyla,
- Erich Frank Madalyası (1995)
Türkiye-Almanya arasındaki bilimsel işbirliğine katkısı nedeniyle.

bir kültür birikimini de ekleyebilirim. Bu saydıklarımın, yaşamım üzerinde elbette olumlu olduğu kadar olumsuz etkileri de olmuştur. Örneğin, meslek yaşamımdaki disiplinli çalışma sistemim, kendimi bazen acımasızca yıpratmama yol açmıştır. Sorumluluk duygusu ve mükemmeliyetçilikse, beni yavaşlatacak kariyerimde daha verimli olmaktan alıkoymuştur. Son olarak da, içinde yaşadığımız dünyada, başarının yolunun dayanışmadan çok, rekabetçi tutumlardan geçtiğini hepimiz biliyoruz. Bununla birlikte, kişiliğim gereği, dayanışmacı ve paylaşımcı bir hayat tarzının, beni rekabetçilikten daha çok mutlu ettiğini söyleyebilirim.

MEZUNLARDAN HABERLER...

FAHRELNİSA (FAHRÜNNİSA) ZEİD'DEN KIRILMASI ZOR BİR REKOR.

Birçok sanatçı yetiştiren Şakir Paşa ailesinin ortanca kızları Fahrelnisa Zeid'in "Atomun Parçalanışı ve Bitkisel Yaşam" adlı tablosu Christie's Dubai Müzayede Evi tarafından işadami Zafer Yıldırım'a rekor fiyata satıldı ve bu tablo bugüne kadar bir müzayedede satılan en pahalı çağdaş Türk resmi oldu. Sanatçı böylece 3 yıl önce Londra'daki 1 milyon ABD Dolarlık kendi satış rekorunu da kırmış oldu. Zeid'in 1962'de yaptığı bu tablo tüm çalışmaları içinde en önemlilerinden biri olma özelliğine sahip. Sanatçı, İslam Hat Sanatının estetiği ile Sufizmin mistik karakterlerini, Paris'te bulunduğu yıllarda etkilendiği Bizans ve Batı sanatının estetiği ile harmanlamış ve bu muhteşem tabloyu yaratmış.

1902'de İstanbul'da doğan mezunumuz 14 yaşında resme başladı, işgal yıllarında Sanayi-i Nefise'nin ilk kadın öğrencileri arasında yer aldı. Resim eğitimine Paris'te Ranson Akademisi Stalbach Atölyesi'nde ve Türkiye'de Güzel Sanatlar Akademisi Namık İsmail Atölyesi'nde devam etti. Diplomat olan ikinci eşi, Ürdün Kralı Faysal'ın kardeşi Emir Zeid'in görevi nedeniyle, resim kariyerini çeşitli Avrupa kentlerinde sürdürdü. Dünyanın pek çok yerinde onlarca sergi açtı. 1976'da Amman'a yerleşti, orada kendi adıyla anılan bir sanat enstitüsü kurdu ve 1991'de vefat etti. Amman'da El Rağdan Kraliyet Mezarlığı'na defnedildi.

(NDS 80) LEYLA ALATON ŞÖVALYE OLDU!

Alarko Holding A.Ş. ve Alvimedica Tıbbi Ürünler A.Ş. yönetim kurulu üyesi Leyla Alaton Türk-Fransız ilişkilerine katkılarından dolayı Fransa'nın en büyük devlet nişanı olan Légion d'Honneur ile ödüllendirildi. Légion d'Honneur nişanı, Fransa'nın Türkiye Büyükelçisi Laurent Bili tarafından İstanbul'daki Fransız Konsolosluk'unda yapılan törenle Leyla Alaton'a takıldı.

İlkokulu Şişli Terakki Lisesi'nde, ortaokulu Sainte-Pulchérie Fransız Lisesi'nde, liseyi Notre Dame de Sion Fransız Lisesi'nde okuyan Alaton, ABD'nin New Jersey eyaletindeki Fairleigh Dickinson Üniversitesi'nde iş idaresi ve yöneticilik tahsili gördü. Yüksek lisansını New York Üniversitesi'nde, sosyal bilimler dalında tamamladı. 1992 yılında, Milli Prodüktivite Merkezi tarafından "Yılın İş Kadını" seçildi. 1993 yılında, Davos Dünya Ekonomik Forumu bünyesinde ilk defa seçilen "Geleceğin Liderleri"ndendi. KAGİDER (Kadın Girişimciler Derneği) kurucu üyesi ve Bir Dilek Tut (Make A Wish) Derneği yönetim kurulu üyesidir.

UPS İTALYA'NIN ÜLKE PAZARLAMA MÜDÜRÜ: (NDS 01) AYLİN ARSLANTAŞ BUMİN

2010 yılından bu yana UPS pazarlama departmanı bünyesinde pazarlama yöneticisi olarak çalışan mezunumuz Aylin Arslantaş Bumin, Temmuz 2013'de UPS İtalya Ülke Pazarlama Müdürü pozisyonuna terfi ederek UPS İtalya'nın tüm pazarlama faaliyetlerinin sorumlusu oldu.

Aylin Arslantaş Bumin, NDS'ten mezun olduktan sonra Galatasaray Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümü'nü bitirdi. Yüksek lisans eğitimini ise Boğaziçi Üniversitesi'nde Executive MBA üzerine yaptı. L'Oréal, Legrand ve Renault Trucks gibi çokuluslu firmaların satış ve pazarlama departmanlarında görev aldı.

KISA HABERLER...

(NDS'li Sara Hatem'in Ayşe Takı Galerisi'nde açtığı "Çok Sesli Müziğin Rengi" Resim-Heykel-Performans Üçlemesi sanatseverlerle buluştu. (25 Kasım-13 Aralık 2013)

(NDS 72) Şule Tamer Argüder başkanlığında maddi gücü olmayan başarılı üniversite öğrencilerine burs sağlama amaçlı kurulan "BAŞARIM SENSİN DERNEĞİ" ocak ayında ilk etkinliğini gerçekleştirdi.

(NDS 73) Gönül Yıldızalp Akgerman'ın Fransızca'dan çevirdiği Tahar Ben Jelloun'un *Kutsal Gece* isimli kitabı Kırmızı Kedi Yayınevi tarafından yayınlandı.

(NDS 74) İvon Cerrahoğlu'nun İtalyanca'dan Türkçe'ye çevirdiği, Margaret Mazzantini'nin *Sabah Denizi* isimli eseri Doğan Kitap tarafından yayınlandı.

(NDS 92) Yelda Süren Elmas, Hüsrev Gerede Caddesi'nde Magnolia Culture isimli kitap konseptli yeni yerini açtı.

(NDS 79) Dürin Ababay & Sami Kariyo çifti Ekim 2013'de İstanbul'da başta kültür, sanat, eğitim ve bilim olmak üzere toplumsal hayatı zenginleştirecek çeşitli alanlarda faaliyet göstermesi amaçlanan Kariyo & Ababay Vakfı'nı kurdu. Başlangıç aşamasında çalışmalarını sinema ve görsel-işitsel sanatlar üzerinde yoğunlaştıran Vakıf, bağımsız sinema salonlarının modern dijital teknolojiye geçişini hızlandırmak ve yenilikçi bir programlama anlayışıyla filmlerin daha uzun süre vizyonda kalmasını sağlamak amacıyla BAŞKA SİNEMA projesini hayata geçirdi.

(NDS 82) Ester Benbanaste ile (NDS 84) Beki Bennun'un "KUŞLAR & ÇİÇEKLER" temalı resim sergisi, Levent Tenis Kulübü Sanat Galerisi'nde gerçekleştirildi. (25 Ocak-10 Şubat 2014)

(NDS 90) Ebru Erbaş, Jak Kamhi'nin *Gördüklerim, Yaşadıklarım* adlı kitabını yayına hazırladı. Ayrıca Irene Nemirovsky'nin *Pazar Günleri* adlı kitabı Ebru Erbaş'ın çevirisi ile Can Yayınları tarafından Türkçe'de ilk kez yayınlandı.

(NDS 90) Saadet Özen'in küratörlüğünü yaptığı "Çikolatanın Lezzetli Tarihi" konulu sergi 7-24 Ocak 2014 tarihleri arasında Saint Joseph Lisesi sergi salonunda açıldı.

Can Çocuk Yayınları tarafından yayınlanan Nuran Turan'ın *Kaya ile Sinan Yunuslarla* isimli kitabının resimlerini (NDS 96) An-Su Aksoy çizdi.

(NDS 96) Tuba Kurtberk, Özel Neslin Değişen Sesi İlkokul ve Ortaokulu'na bilgi-işlem destek uzmanı oldu.

(NDS 97) Ece Dorsay Şubat 2014'den itibaren Egoist Okur'daki Ters Yön başlıklı köşesinde daldan dala uçarak isyankâr öyküler anlatıyor. Dileyen bu öyküleri www.egoistokur.com adresinden takip edebilir.

(NDS 09) Esra Leyla Ünsal Karşı Sanat Çalışmaları ile organik işbirliği içerisinde yeni kurulan sanat galerisi Versus Art'ın ortağı olarak 2013 Aralık ayında göreve başladı.

Mayısta beraberiz...

Nº15

MEZUNLARDAN HABERLER...

(NDS 75) FÜSUN TÜRKMEN PROFESÖR OLDU!

Fusun Turkmen, 1999'dan beri öğretim üyesi olduğu Galatasaray Üniversitesi İktisadî ve İdarî Bilimler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde profesörlüğe atandı. Aynı zamanda üniversitenin İİBF dekan yardımcısı, Avrupa Araştırmaları Merkezi müdürü ve dış ilişkiler koordinatörü olan Turkmen, daha önce Birleşmiş Milletler'de uluslararası memur olarak kariyer yapmıştı.

Halen Uluslararası Siyaset Bilimi Derneği İnsan Hakları Araştırma Komitesi başkanlığının yanı sıra bu derneğin İstanbul'da düzenlenecek 2016 Dünya Kongresi'nin yerel organizasyon komitesi başkanlığını da yürütmekte olan arkadaşımız, ayrıca TÜSİAD tarafından Türk-Fransız ilişkilerine katkı yapmak amacıyla kurulan Institut du Bosphore'un Bilim Komitesi üyesidir. 28 Ocak'ta ülkemizi ve Galatasaray Üniversitesi'ni ziyaret eden Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande ile yapılan özel toplantıya bu sıfatla katılmıştır.

EN İYİ TASARIM ÖDÜLÜ (NDS 95) TUBA BAŞARAN YAVUZER'İN

Uluslararası Konut ve Ticari Mülkiyet alanında dünyanın en önemli yarışması olan International Property Awards'a katılan Koray&Tuba Yavuzer çifti "En İyi İç Tasarım Ödülü"nü aldılar. Bu yarışmaya tasarladıkları ve oturdukları ev ile katıldılar. Ödüller İngiliz Parlamentosu Lordlar Kamarası Başkan Vekili Rab Bates tarafından sunuldu.

Tuba Yavuzer, NDS'teki eğitimini tamamladıktan sonra Galatasaray Üniversitesi'nin İşletme Bölümünü bitirdi. 1999 yılında eşi ile birlikte Koray Yavuzer Mimarlığı kurdu, 2000 senesinde Inside mağazasını açtı. 10 sene tasarım ve iç dekorasyon ağırlıklı mobilya mağazacılığı yaptıktan sonra davet organizasyon ve çiçekçiliğe de yönelerek Inside Flowers Chocolate and Events ile tasarım ofisini kurdu.

(NDS 04) BUKET HEKİMAN'IN BAŞARISI

(NDS 04) Buket Hekiman ilaç endüstrisini temsil eden en büyük sivil toplum örgütü ISPE (Internatinal Society for Pharmaceutical Engineering) bünyesinde Avrupa Konseyi Başkanlığı'na seçilen ilk Türk oldu.

İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi mezunu olan Hekiman, yüksek öğreniminin bir kısmını Fransa Lille 2 Üniversitesi Eczacılık Fakültesinde tamamladı. İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesinde yaptığı Fitoterapi yüksek lisansının ardından Boğaziçi Üniversitesi'nde Executive MBA programını bitirdi. Halen PharmaVision'da iş geliştirme ve ürün transferlerinden sorumlu genel müdür asistanı olarak çalışmaktadır. 2008 yılından bu yana ISPE'nin öğrenci birliği başkanlığı, Türkiye şubesi genel sekreterliği, Avrupa konseyi başkan yardımcılığı görevlerinde bulunan mezunumuz 2013 yılı itibarıyla de ISPE Avrupa Konseyi Başkanlığı'na seçildi.

BAŞARILI EĞİTİM DANIŞMANI PEDAGOG PROF. DR. (NDS 64) NORMA HANANEL RAZON

Dernek başkanımız, sınıf arkadaşım Lale Murtezaoğlu benden bültenimiz için bir yazı isteyince, hemen yazarım dedim; dedim de bu yazı, her zaman yazmaya alışık olduğum eğitim içerikli bir yazı olmayacaktı, okulum, okul yıllarımla ilgili bir yazı olacaktı.

Nedense içimden NDS'in bende pekiştirdiği disiplin, kurallara uyumlu davranma, çalışma alışkanlığı, ödev sorumluluğu, özenli çalışma, kendini dürüstçe değerlendirme gibi konuları ele almak gelmedi.

Fransızca, İngilizce, genel kültür, Yunan mitolojisi, Fransız edebiyatı, dünya klasikleri, en ince ayrıntısına kadar ülkeler coğrafyası ve tarihi... gibi konularda okulumun bana kazandırdığı bilgilerden de söz etmek istemiyordum, oysa öğrencilik yıllarımda bana gereksiz görünen bütün bu bilgiler, meslek hayatımda psikoloji ve psikiyatriyi anlamamda, yaşamım boyunca farklı kültürlerden insanlarla ilişki kurmamda çok yararlı olmuştu.

Bu yazıda neden söz etmek istediğimi nihayet bulmuştum, ortaokul yıllarımda, hazırlık sınıflarını atlamış olmamdan ötürü ne kadar zorlandığım ve bu zorlanmamın bana neler kazandırdığıydı.

6. sınıfa başladığımda Fransızca konuşabiliyordum, çünkü tüm gençliği Fransa'da geçmiş olan rahmetli babam bizlerle Fransızca konuşuyordu, bu nedenle de hazırlık sınıfından muaf tutulmuştum ama Fransızca okumayı ve yazmayı bilmiyordum çünkü ilkokul sonuna kadar okuduğum her şey Türkçe idi.

6. sınıfta arkadaşlarımla hazırlık

yıllarında öğrenmiş oldukları dilbilgisi ve imla kuralları hakkında hiçbir bilgim yoktu. Günlük ödevlerimi yapabilmem için: Fransızca kelime hazinemi

zenginleştirmem, her kelimenin yazılışını belleğime işlemem, fiil çekimlerini öğrenmem, imla kurallarını bellemem, kompozisyon yazmayı becermem, ezberlediğim mısraları doğru telaffuz etmem, bilgi dağarcığımda olmayan binlerce şeyi ezberlemem gerekiyordu. Bilgisizliğim nedeniyle, hazırlıksız yapılan imla yoklamalarında ilk başlarda 60 hata yapıyor, hocanın düzeltmelerinden sınav kâğıdım kıyamık dökmüşe benziyor, notum da sıfır oluyordu; hazırlandığımız imla yoklamalarında bütün sözcükleri onlarca kez yazıp ezberlediğim için daha iyi notlar alıyordum. Hatta bir keresinde hazırlanmadan yapılan bir imla sınavında sadece 5 hatam olduğundan (notum yine sıfırdı, çünkü dilbilgisi hatalarım vardı ve her biri 2 puanımı götürmüştü), sınav kâğıdım da daha medeni bir görüntü sergilediğinden, hocam beni tebrik etmiş, aileme de bir övgü mektubu yollamıştı (böyle

anlayışlı, destekleyici, yüreklendiren hocalarım olmuştur).

Ortaokul yıllarımda, sınıf düzeyine yetişmek için hep daha önceki yıllardan gelen eksiklerimi tamamlamak için ezberlemem gerektiğinden, ezberlemek benim için bir fobi, bir kâbustu. Anlamadan ezberlediğim bilginin kalıcı olmadığını fark ettiğimde, hiçbir şeyi anlamadan öğrenmemeye karar verdim, önce anlayacak sonra öğrenecektim, bu kararım daha sonraki yıllarda da çalışma ve öğrenme ilkem oldu. Hocalığım sırasında da bu ilkeden ayrılmadım. Verdiğim dersi öğrencilerimin anlaması gerekiyordu, ezberlemesi değil. Öğrencilerimin iyi not almaları için, anlattıklarımı ezberlemeleri gerekmiyordu, anlamaları ve kendi kelimeleri ile anlatmaları veya kendi buldukları bir örnekle açıklamaları yeterli idi.

Önce anlamak, sonra öğrenmek... anlamadığın bir bilgiyi bellemeye çalışmamak... karşıdaki insandan anlamadığı bir görevi yerine getirmesini istememek... birini tebrik etmek için en üst başarı düzeyine ulaşmasını beklememek, küçük ilerlemelerini fark etmek ve alkışlamak, daha büyük adımlar atabilmesi için cesaretlendirmek, özgüvenini desteklemek... bu anlayış NDS'te kazandığım ve hâlâ eğitimci-pedagog olarak meslek uygulamalarımda yararlandığım bir anlayıştır.

Zorlandığım yıllarda, dur durak demeden çalışmamın yanı sıra, hocalarımla anlayışlı yaklaşımı, sınıf arkadaşlarımla yardımı ve ailemin desteği olmasaydı, NDS'te başarıyı yakalamam zor olurdu; diyebilirim ki NDS mezunu olmam Avrupa'da öğrenim görmüş, NDS'in kazandırdığı nitelikleri bilen, Cumhuriyet dönemi kadınlarından Hocam Prof. Dr. Refia Şemin'in beni akademisyen kadrosuna almasındaki etkenlerden biridir.

BARIŞ İÇİN MÜZİK VAKFI BAŞKAN YARDIMCISI: (NDS 94) YELİZ YALIN BAKİ

Hazırlayan: (NDS 67) Mukaddes Bayraktar Orçun

(NDS 94) Yeliz Yalın Baki NDS'ten sonra Yıldız Teknik Üniversitesi Fransızca Mütercim Tercümanlık Bölümü'nü bitirdi, ardından aynı bölümde yüksek lisans yaptı. Paris 7 Denis-Diderot Üniversitesi'nden Uygulamalı Dilbilim alanında doktorasını aldı. Özel sektörde çeşitli alanlarda ve Yıldız Teknik Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalıştı.

Mezunumuz 27 Şubat 2014'te NDS'te konser veren Barış İçin Müzik Orkestrası'nın arkasındaki isim. Eşi Mehmet Selim Baki'nin 2005 yılında başlattığı Barış İçin Müzik girişimi, arkadaşımızın çabalarıyla bugüne kadar Edirnekapi'da maddi imkânları kısıtlı 4000'i aşkın çocuğun müzik eğitimi almasına, kendilerine temin edilen müzik aletlerini kullanma becerilerini geliştirmelerine olanak sağladı.

Halen 250 öğrenci, okul saatleri dışında burada ücretsiz eğitim almakta. 2011'de Vakfa dönüşen bu girişim öylesine başarılı oldu ki, Venezuela'dan Avrupa'ya yayılan El Sistema'nın dünya çapındaki zincirine eklendi. El Sistema Europe üyesi olan Barış İçin Müzik, 2013 Salzburg Festivali'nde Türkiye'yi temsil etti. Edirnekapi'da yıllardır sessizce yürütülen bu hayırseverlik projesi, hayata geçirilmesi ve maddi kaynak sağlanması açısından El Sistema hareketleri içinde tek örnek, zira diğer ülkelerdeki bu girişimler, devlet ya da güçlü kurum ve kuruluşların ortak desteği ile gerçekleşiyor. Vakfın başkan yardımcılığını yürüten mezunumuz Yeliz Yalın Baki de NDS'te burslu olarak okumuş, bu bilinçten feyiz alan idealist bir insan.

Hocanız Gönül Orhonlu, sizin NDS'te başarılı bir öğrenci olduğunuzu çok iyi hatırlıyor. Burada aldığınız eğitimin, bugün başında bulunduğunuz Barış İçin Müzik Vakfı'na ne gibi katkıları oldu?

Gönül Orhonlu Hocama çok teşekkür ederim. Benim NDS'te aldığım eğitim sanıyorum dünyaya oldukça geniş bir perspektiften bakmama, uluslararası ilişkilerin önemini kavrayabilmeme ve bu tür ilişkiler kurabilmeme, bir dünya vatandaşı gibi düşünebilmeme çok yardımcı oldu. Eğer bu tespitim doğruysa, bu kazanımlarla Barış İçin Müzik Vakfı'na katkılarım olabildiğini sanıyorum. Biliyorsunuz Barış İçin Müzik Vakfı olarak dünyanın birçok yerindeki benzer kurumlarla işbirliği içindeyiz. Bu ilişkilerin kurulması ve sürdürülmesinde NDS'te kazandıklarımın çok büyük rolü var.

Ayrıca aldığım iki yıllık eğitimin ardından ailemin ekonomik sıkıntıları sonucu okuldan ayrılma noktasına gelmişken, NDS Mezunlar Derneği'nin burs desteğiyle eğitimimi sürdürebilmek bana dayanışmanın ne demek olduğunu öğretti. Barış İçin Müzik'te yaptığımız benzer şey sanırım bu, yani dayanışma.

Barış İçin Müzik Vakfı, dünyadaki El Sistema zincirinin ayrıcalıklı bir üyesi. Vakfın hedeflerini ve benimsediği insani değerleri açıklar mısınız? Dünyaya yayılan El Sistema örneği, dünya ve ülkemiz için, günümüz koşullarında, neden önemli?

Barış İçin Müzik Vakfı, esas mesleği mimarlık olan eşim tarafından kuruldu. O'nun hayallerinin ardında hep toplumsal barış, adalet ve özgürlük fikirleri yatıyor. Bu değerler de bizim için en önemli insani değerler. Kendisi müzisyen değil ama sanatın, özellikle müziğin gücünü iyi biliyor. Söylenen bir barış türküsünün dünyanın bir başka köşesinde ne tür mucizeler yaratabileceğini hissediyor.

Savaşların hiç bitmediği bir dünyada barışa yapılan her katkı bize göre insanlık için en yüce değer. Özgürlük ve adalet fikirleri de barışın olmazsa olmaz kardeşleri. Burada, müziğin çocuklarda yarattığı dönüşümden yola çıkarak çalışıyoruz. Farklı seslerin ve enstrümanların bir orkestra içinde yarattığı ahengi, toplumsal barışa ulaşmada örnek ve araç olarak kullanıyoruz.

Barış İçin Müzik Vakfı'nın 2014 yılı projelerinden söz eder misiniz?

2014 yılı bizim için önemli bir yıl olacak. 27 Şubat'ta NDS'in desteğiyle yılın ilk konseri gerçekleşti. Geçtiğimiz yıldan bu yana Barış İçin Müzik'in kurumsal partneri olan İKSV desteği ve organizasyonu ile Mart ayı sonunda İş Sanat'ta bir konser daha gerçekleşecek. Ama en önemlisi bu yıl Barış İçin Müzik Orkestrası'nın İKSV'nin düzenlediği 42. Uluslararası İstanbul Müzik Festivali programına dâhil olması! 10 Haziran'da Barış İçin Müzik Orkestrası ve Korosu, Venezuela Teresa Careno Gençlik Orkestrası ile Zorlu Center Büyük Salonu'nda aynı sahneyi paylaşacak. 2014 yılının bir diğer heyecan verici etkinliği ise Sistema Europe Orkestra yaz kampını Vakıf olarak İstanbul'da düzenleyecek olmamız. Bu kampta 100'ü bizden olmak üzere Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden toplam 230 çocuk Boğaziçi Üniversitesi'nde

bir araya gelip çalışacak ve yaz kampının ardından birlikte bir konser verecekler. Geçen yıl ilki gerçekleşen yaz kampını Viyana'daki ortağımız Superar düzenlemişti. Bu başarılı organizasyona 130 orkestra ve koro üyesi çocuğumuz, müzik öğretmenleriyle birlikte katılmıştı. Viyana Erkek Çocuk Korosu'nun Augarten Sarayı'ndaki okul binasındaki kampta, çocuklarımız, Avusturya, İsviçre, İtalya, Portekiz, Macaristan, Hırvatistan, Romanya ve Ermenistan'dan gelen çocuklarla birlikte Salzburg'daki konsere hazırlanmışlardı.

Artık kendi kabuğuna sığamaz hale gelen Barış İçin Müzik Vakfı'nın geleceği için düşünceleriniz neler? Venezuela'da olduğu gibi (400 bin çocuğu kapsıyor) bir toplumsal kalkınma modeli olarak algılanması Türkiye'de mümkün mü?

Bizim başından beri kurduğumuz hayal bu hareketin tüm ülkeye yayılması. Bütün sıkıntılara rağmen bugüne kadar yaşadıklarımız bu hayalin gerçeğe dönüşebileceği umidini veriyor. Çok kısıtlı imkânlarımızla birçok Avrupa ülkesi arasında en başarılı örnek seçilmemiz bu umidimizi pekiştiriyor. Evet, bu coğrafyada yaşayan çocukların çeşitli açılardan buna çok

yatkın olduklarını artık görüyoruz. "Kabuğuna sığamama" belki buradaki anahtar ifade. Bu kabuğun kırılması için artık her türlü desteğe ihtiyaç var. Bugüne kadar sürekli, üzerinde yaşadığımız coğrafyanın askeri açıdan stratejik önemi anlatıldı. Biz tam tersine bu konunun barış köprüleri kurma açısından büyük stratejik önemi olduğuna inanıyoruz.

Barış İçin Müzik dokuz yıllık bir süreç içinde esnek bir model oluşturdu. Bu model yerel özelliklere dikkate almak koşuluyla tüm ülkede tekrar edilebilir bir yöntem. Zaten 2009 yılında London School of Economics ve Deutsche Bank'ın Barış İçin Müzik'e layık gördükleri "Urban Age" ödülünün en önemli verilmiş gerekçelerinden biri de buydu. Dolayısıyla ümidimiz bir taraftan Barış İçin Müzik'in ilkelerinden ve çalışma esaslarından ödün vermeksizin ihtiyaçlar doğrultusunda gelişmesi ve yeni çözümler üretmesi, diğer taraftan modelin başka yerlerde uygulamaya geçirilmesi.

Barış İçin Müzik Vakfı'nın toplumdan, bizlerden beklentileri nelerdir? Yardım etmek arzusunda olan NDS'lilere somut önerileriniz var mı?

Barış İçin Müzik çok yakın zamana kadar sadece bir kişinin, Mehmet

Selim Baki'nin sahip olduğu tüm ekonomik imkânları bir ideal uğruna seferber etmesiyle hayat buldu. Avrupa ve tüm dünyadaki benzer kurumlardan en önemli farklarından biri bu. Diğer kurumların arkasında devlet veya özel sektör desteği var.

Bundan sonra, sürdürülebilirlik ve büyüme hayallerinin gerçekleştirilmesi için Vakfın ekonomik desteğe ihtiyacı var.

Bu destek, özel sektörün sponsorluklarıyla ve bireysel bağışçılıkla sağlanabilir. Bireysel bağışçılık bizim için çok önemli. Bağışçılarımız için verilen konserler ve onların istedikleri an vakfımızı ziyaret ederek çocukların çalışmalarına katılabilmelerini, Kariye Müzesi'ne iki dakika mesafedeki kahvemizde vakit geçirirken ortak yaşantımızın birer üyesi olmalarını arzu ediyoruz. Bu noktada NDS'e ve mezunlar derneğine Vakfımız ve tüm çocuklarımız adına sonsuz teşekkürlerimizi sunmak istiyorum. Yapılan konser ve mezunlarımızın maddi manevi katkıları bizi çok daha güçlü kıldı ve bize yalnız olmadığımızı hissettirdi.

www.barisicinmuzik.org
Tel: 0212 631 06 86

“TARİHİ İSTANBUL’DA YAŞAMAK” KONULU PANEL’DEN İZLENİMLER - 2 Kasım 2013 TÜYAP KİTAP FUARI

Hazırlayan: (NDS 72) Nuriye Akev

Moderatör: Arzu Öztürkmen
Panelistler: Oya Baydar,
Murat Belge, Işık Aydemir

İstanbul’un bugünkü durumunun “önce imar, sonra plan” alışkanlığından ileri geldiğini belirten Mimar Işık Aydemir’den alıntılar: “İstanbul yıllara meydan okuyan bir şehir, ancak yıllar nüfuslarını değiştirerek şehirleri de değiştiriyor, İstanbul nüfusunun 1/3’ini kaybederken 3 misli de göç aldı. İmparatorluğun merkezi olmasından dolayı hiçbir zaman entelektüel bir canlılık merkezi olmadı. Her şeye rağmen kentin potansiyeli devam ediyor, festivaller bunun örneği, ancak tam üretime geçemedik, bunun için de geleneği de iyi anlamak gerekir. İstanbul hayat üslûbunun çok belirgin olduğu bir kentti ve biz bunu kaybettik. Değişim kaçınılmaz, kabul ediyorum ama biz bunu biraz abarttık. Semtlerin, sokakların isimlerini değiştirdik. Bunlar yaşamıyabilirdi. Bunları göz ardı etmek büyük şanssızlık. Bir yer restore ediliyor denince içimize bir korku düşüyor. Restorasyon bir binanın başına gelebilecek en büyük felakettir! Harika çinileriyle ünlü, Mimar Sinan’ın eseri Sokollu Mehmet

Paşa Camii’nin avlusuna alüminyum revak yapıldı!”

Ben de sokakların ilk adlarını çok özleyorum, onlar şehrin tarihinin bir parçası, yaşamı anlatıyor. Kendi semtim, Nişantaşı’nda “Kuyulu Bostan Sokak” vardı Orhan Ersek adı verildi, hâlbuki oradan geçerken, kuyunun nerede olduğunu, bostanın ağaçlarını düşünürdüm, İhlamur Yolu’ndan geçerken derenin kenarındaki ihlamurların kokusunu özlediğim gibi.

Murat Belge, Moda’da geçen çocukluğundan bahsederken, o zamanlardaki kozmopolit ortamın güzelliğinden, Rum ve Ermeni arkadaşlarından bahsetti. Kozmopolitliğin günümüzde anlam değiştiğini belirtti. Daha sonra üniversite yıllarında, Beyazıt ve çevresini keşfedişini anlattı. Sadrazam Rüstem Paşa’nın Mimar Sinan’a su kemeri yaptırmamasının “İpini koparan şehre gelir” endişesinden kaynaklandığını öğrendik.

Arzu Öztürkmen’in, kayınvalidesinin 1970’lerde İstanbul’a geldiğinde trafik karşısında şaşkına dönmesini anlatışıyla gülümsedik. Eski yıllardaki

Caddebostan ve Suadiye gibi sayfiye bölgelerini, plajları, pırıl pırıl bir Marmara denizinde yüzdüğümüz günleri bizlere hatırlattı.

Ben de altın kumunun güneşte menevişler yaptığı Florya Güneş Plajını, neredeyse tatlı denebilecek serin sularını nostaljiyle düşündüm. Sirkeci’den trenle her gün, pikniğimizi de alıp anneciğimle Florya’ya gidişlerimiz film gibi gözlerimin önünden geçti.

Oya Baydar, “İstanbul’da bu değişim yüzyıllardır var, şehrin büyümesi de bundan ileri geliyor” dedi ve devam etti: “İstanbul’a yıllar boyunca gelen kültürler birbirlerini kovmuş olsalar da, her birinin izini kentte hissetmek mümkün, İstanbul’un bunları yansıtan derin bir ruhu var. Edebiyata gelince, İstanbul’u yazmayan yok, romanın çıkmasıyla önce İstanbul sonra Anadolu şehirleri yazıldı. Romanlarda bazı şehirler, romanın önüne geçer; örneğin “Erguvan Kapısı” ancak İstanbul’da yazılabilirdi. İnsan dokusunu korumamız lazım. Bizim artık bundan sonra değişik yaşam biçimlerimizi tolere ederek bir arada yaşamayı öğrenmemiz gerekiyor.”

YENİ SEZON ETKİNLİKLERİ

GEZİ

26 MART ÇARŞAMBA

KARAKÖY’Ü GEZİYORUZ

Nuriye Doğan-Lena Yeniyorgan
0533 765 50 54

GEZİ

25-26-27 NİSAN

ESKİŞEHİR GEZİSİ

Nuriye Doğan-Lena Yeniyorgan
0533 765 50 54

MÜZİKAL

29 NİSAN SALI

“NOTRE DAME DE PARİS”
ZORLU CENTER

Ayfer Kalafatoğlu 0532 433 88 89

ANNELER GÜNÜ KERMESİ

7 MAYIS ÇARŞAMBA
SAAT 09.00 – 14.00

Notre Dame de Sion’da
bekliyoruz!

Ayfer Çağlayan 0212 246 59 47

GEZİ

29-30-31 MAYIS
1 HAZİRAN

KARADENİZ GEZİSİ
Sümela, Uzungöl, Ayder

Nuriye Doğan-Lena Yeniyorgan
0533 765 50 54

YAZA MERHABA PARTİSİ

7 HAZİRAN CUMARTESİ

Arda Tanıkyan 0535 457 11 88
Yasemin Taşlıca 0532 589 68 28
Canan Pehlivanoğlu 0533 263 08 15

ANİ DİPLOMALARI

24 MAYIS CUMARTESİ
SAAT: 12.30

MÖVENPICK OTELİ

44, 54, 84, 94, 2004 Mezunlarına
“Anı Diplomalarını” sunuyoruz.

Ceyda Kozikoğlu 0532 282 45 02
Fazilet Dogan 0533 644 07 08

NDS'liler DERNEĞİ'nin BURGAZADA GEZİSİ (28 Eylül 2013)

Hazırlayan: (NDS 62) Leyla Tecer

Yazdan kalma bir gün.

Ada vapuruna Kadıköy'den bindim. Yalnızdım. Arkadaşlarımız Bostancı'dan geçeceklerdi. Vapur kalabalık ama yer buldum. Güneş pırl pırl, deniz kıpır kıpır... Ne iyi ettin de beni evden çıkarttın Nuriyecğim, bu güzel güne kattın. Tam Burgaz Ada'ya

de Katolik şapel var. Herkes birbiriyle uyum ve ahenk içinde yaşar. İskeleye yakın Aya Yani Kilisesi 11. yüzyıldan kalan kilise kalıntılarının üzerine 1899'da inşa edilmiş. Bugün kilisenin içinden geçerek ulaştığımız bölümde Konstantinopolis Patriği Aziz Metodius'un patrik olmadan önce 800'lü yıllarda yedi yıl boyunca

göze alıp yürüyen gençlerimiz de var, faytonlara kurulanlar da. Her şey önceden düşünülmüş. Beklemiyoruz. Ben de yıllar sonra bir faytondayım. Yanımda Ankara'dan katılan Gülgün var. Arabacıyla sohbet ediyor, ayrıntılar öğreniyoruz. Yolun sağı deniz. Tepeden gördüğümüz koylar İstanbul çevresinde hâlâ bozamadığımız kıymetli mücevherler. İşte Marta koyu. "Halk arasında koya verilen Marta adı resmi olarak da tescil edilmeli" diyor Mukaddes öyküsünü anlatarak: "Marta, doğaya tapan, özgür ruhlu, rengârenk bir ada insanıydı. Ölümüne kadar yakın dostu olma şansına eriştim. Bu özgür ruh ve doğa sevgisi adalılar öylesine etkilemiş olmalı ki, adı efsaneleşti, gerçeküstü öyküler yaratıldı, kitaplara konu oldu. Marta'nın koyu şimdi İstanbul'un yerli-yabancı genç insanların çekim alanı. Bisikletleriyle, çadırlarıyla gelen gençler vapurdan iner inmez Marta koyunu soruyorlar, oraya akın ediyorlar. Kentten kaçarak doğaya sığınanların, sessizliğin hazzını yaşadıkları bir ibadet mekânı haline geldi Martacığım'ın koyu... haritalarda ise adı hâlâ Turgut Reis koyu olarak geçiyor."

Kalpazankaya büyük bir açık hava lokantası. Sahipleri adanın yerlileri. Nisan-Kasım arası açık kalan lokanta bugün dopdolu. Masalarımız önceden hazırlanmış. Taze balıklar, salatalar tam da böyle bir günün iştahına uygun seçimler. Kahve içen de var, fal kapatan da, demek ki fal bakan da! Yine yayalar ve faytonlar, iskeleye iniyoruz. Başta Nuriye olmak üzere "gezi kolu" arkadaşlarımız, profesyonellere taş çıkartan titiz çalışmaları sonucu her gezideki gibi burada da bizleri mutlu ettiler. Çoğunluk Bostancı'ya dönecek ama bu kez Karaköy vapurunu seçenler de var. Büyükkada'dan gelen vapur bizi alacak mı acaba? Çok kalabalık! Evet, içeri girebiliyoruz.

Bu güzel günün bitişiyle hüzünleniyorum. "Yazdan kalma bir gündü..." diyorum.

inerken Lena arıyor; meydandaki kahvedelermiş. Onlara katılıyorum: gülen yüzler, içilmiş kahveler, hal hatır sormalar... bu sevimli, sakın adanın bizi kolayca kavramış olduğunu hissediyorum. Gezimiz Aya Yani Kilisesi'nden başlayacak. Sonra tam karşısındaki Sait Faik Müzesi var. Tülay yönetim kurulu üyesi sorumluluğunu taşıyarak gelmiş ama geri dönmek zorundaymış. Motorunun kalkış saatini yalnız beklemesine gönlüm razı değil. Onunla kalıp sohbetimize devam etmek istiyorum. Ne de olsa sınıf arkadaşım.

Tülay'ı uğurlayıp gezginlere yetişiyorum. Ada'daki rehberimiz Burgaz sevdalısı Mukaddes. Ondan dinliyoruz: "Eski adı Antigone olan Burgazada, Prens Adaları içinde Büyükkada ve Heybeliada'dan sonra üçüncü büyük ada. Nüfusu kışın 1500, yaz aylarında ise 15000 dolaylarında. Burgazada, Anadolu toplumunun tüm kesitlerini içeren bir örnek gibidir. Eskiden ahalisi tamamen Rum olan Ada'da şimdi bir cami, bir cemevi, bir sinagog, üç Ortodoks kilisesi ile bir

hapsedildiği çukuru görüyoruz." Burgazada Sait Faik'in adası olarak bilinir. Yazarın 1945 yılından itibaren 11 Mayıs 1954 tarihindeki ölümüne kadar annesiyle birlikte oturduğu ev, Darüşşafaka Cemiyeti'ne "müze" olması koşuluyla bağışlanmıştı. 1959 yılında Sait Faik Abasıyanık Müzesi olarak açılan ev, 2009'da restorasyon gereği nedeniyle ziyarete kapandı. Ben, bu müzenin yenilenerek 11 Mayıs 2013 'de Sait Faik'in doğum gününde halka açıldığını gazetelerde okumuştum. Bugünün merakla beklediğim bölümü bu işte. Başarılı bir restorasyon, evden bazı eşyalar ile açıklama panoları ve fotoğraflar, ferah bir düzenleme aracılığı ile bu alçak gönüllü büyük öykücümüzün yaşamını tanıtıyor. Yerli halk onu balıkçı bilirmiş, hep balıkçıların denize açıldığı için. Ölümünde, cenazenin kalabalığıyla duymuşlar yazar olduğunu. Bahçede resimler çekildi. Sait Faik heykelini anılarımıza kattık. (Bu heykel Kalpazankaya'dan getirilmiş.) Biz de öğle yemeği için Kalpazankaya'ya çıkıyoruz. Yolu

BİR "20 JANVIER" NİN ARDINDAN: 19 OCAK 2014

Konuşmalar: Fr. Ataşe Mme Marie-Christine Jung, Lale Murtezaoğlu-Yann de Lansalut-Suzan Sevgi-Sr Anne-Véronique
Sunum: Melis Berk

Başarı-Onur Ödülleri: (NDS 56) Bilge Narmanlı Alkor
(NDS 56 orta) Prof. Dr. Yakut Irmak Özden
(NDS 78) Prof. Dr. Dilek Barlas
(NDS 78) Nurdan Ökter Türkmen
(NDS 80) Prof. Dr. Bilun Gürocak Gemicioğlu

"50 Yıllık Dostluğumuzun Hikayesi" Belgesel
Hazırlayan: (NDS 04) Feryal Kalafatoğlu

Ajda Ahu Giray ve grubu ile müzik...

64 Mezunları 50.yıl anı plaketleri ile...

74 Mezunları 40. yıl anı plaketleri ile...

89 Mezunları 25. yıl anı plaketleri ile...

NDS'DEN HABERLER...

Hazırlayan: (NDS 77) Armen Tanikyan

Artık LabelFrancÉducation belgemiz var

NDS Lisesi, ilkokulu, ortaokulu ve aynı statüde yer alan sekiz Fransız lisesi, Fransa Dışişleri Bakanlığı'nın bugüne kadar dünya üzerinde sadece 24 okula verdiği "LabelFrancEducation" belgesi ile ödüllendirildi.

Fransız Dışişleri Bakanlığı ile bünyesindeki kurumların oluşturduğu bir komisyon tarafından verilen bu ödülün amacı, Fransız dilinin en iyi şekilde öğrenilmesini teşvik etmek ve dünyada yerel dili Fransızca olmayan ülkelerde, en iyi Fransızca eğitimi veren okullarla Fransız hükümeti arasında ayrıcalıklı bir ilişki kurulmasını sağlamak. Böylece Türkiye Fransızca eğitimin en yaygın ve kaliteli şekilde işlendiği ülkeler arasına katıldı.

İstanbul Orchestra'Sion Uluslararası Piyano Yarışması sonuçlandı

Okulumuzun Fransız Müdürü Yann de Lansalut'nün girişimleriyle bir ilk daha gerçekleşti ve geçtiğimiz aylarda 1. İstanbul Orchestra'Sion Uluslararası Piyano Yarışması sonuçlandı. 11-17 Kasım 2013 tarihleri arasında elemeleri yapılan yarışmanın finalistleri Cemal Reşit Rey'de düzenlenen bir törenle ödülleri kavuştular.

Birinciliği Türkiye'den Burak Çelebi ile Ukrayna'dan Alona Koslova'nın paylaştıkları yarışmada ikincilik ve üçüncülük ödülleri de Bulgar Yanica Hristova ile Japon Tomohiro Hatta'nın oldu. İzleyiciye açık gerçekleşen konser gecesi aynı zamanda TRTHD kanalından da yayınlandı.

NDS Spor Kompleksi açıldı

Resmi açılışı 1 Mart cumartesi günü gerçekleşecek olan NDS Spor Kompleksi 2013-2014 Eğitim-Öğretim yılının 2. döneminde tüm öğrencilerin ve okul çalışanlarının kullanımına açıldı.

Lisemizin, anaokul, ilkokul ve ortaokulumuzun öğrencileri ile öğretmenleri okul saatlerinde ve okul saatlerinden sonra okulun fitness salonu, havuz, dans salonu, iki spor sahası ve tırmanma duvarından oluşan yeni spor alanlarından yararlanabilecekler.

Pierre Loti'nin Fotoğrafları NDS'de Sergilendi

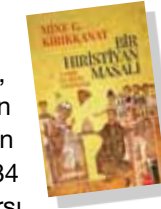
İstanbul'a hayranlığıyla tanınan gezgin yazar Pierre Loti'nin 1903-1905 yılları arasında çektiği 70'ten fazla fotoğraf 26 Eylül - 14 Aralık tarihleri arasında lisemizin sanat galerisi La Galerie'de sergilendi.

Açılış konuşmasını gazeteci yazar Doğan Hızlan'ın yaptığı ve basında geniş yer bulan etkinliğin amacı dönemin İstanbul'unu, tarihi yarımada, Eyüp, Fatih, Haliç ve Boğaz gibi semtlerini Pierre Loti'nin gözünden sanatseverlere tanıtmaktı. 1900'lü yılların başındaki İstanbul görüntülerine tanıklık eden fotoğraflarla birlikte, Loti'nin Rochefort'da müzeye dönüştürülen evinden getirilen Türk usulü kilimler, yastıklar ve süs eşyaları da ilk kez toplu halde sergilendi.

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

Bir Hristiyan Masalı

Gazeteci yazar (NDS 70) Mine Kırıkkanat, üç senelik araştırma sonunda hazırladığı son eseri *Bir Hristiyan Masalı*'nda İstanbul'un asıl kimliği ve önemini ortaya koyuyor; 1684 yıl önce dünyanın merkezi İstanbul'a karşı kurulan çokuluslu komplonun, polisiye tadında tarihini anlatıyor. Kırmızı Kedi Yayınevi'nden çıkan kitap, dinsel dogmaların inananların güvenini hak etmediklerini, bu dogmaların iktidar araç ve gereçlerinden ibaret olup inançsız mukteditler tarafından uydurulduklarını tarihteki en büyük, en yıkıcı örneğiyle sergiliyor.

Eyvah Boşaniyorum - Biyolojik Aileden Yamalıbohça Aileye

Psikolog (NDS 84) Ani Eryorulmaz'ın *Eyvah Boşaniyorum -Biyolojik Aileden Yamalıbohça Aileye* isimli kitabı Destek Yayınları'ndan çıktı. Ani Eryorulmaz kitabında klinik deneyimlerini, boşanma ve boşanma sonrası yeni bir yaşama geçişin psikolojisini, yeniden evlenmeye uzanan bu sürecin yol haritasını anlatıyor.

Lataşiba: İki Kentin Arasında

Çocuk edebiyatının dikkat çeken genç yazarlarından (NDS 94) İrem Uşar'ın *Günişiği Kitaplığı*'ndan çıkan *Lataşiba: İki Kentin Arasında* isimli son kitabı birbirine zıt kentlerde yaşayan ve yasak olanı keşfetmek için benzer duygularla yola çıkan iki çocuğun, tehlikeli olduğu kadar eğlenceli hikâyesini anlatıyor. Yazar, yalın bir dille kaleme aldığı bu kitapta, hem çocukları hem de yetişkinleri tektipleştiren ve ötekileştiren kurallar üzerine düşünmeye davet eden modern bir masal kaleme almış.

Témoignage du Khurbn

(NDS 95) Yrd. Doç. Dr. Ayşe Sıla Çehrelî'nin Paris I Üniversitesi'nde savunmuş olduğu doktora tezinden yola çıkarak hazırladığı ve Nazi ölüm kamplarındaki Yahudi direnişini konu alan *Témoignage du Khurbn, La résistance juive dans les centres de mise à mort -Chelmno, Belzec, Sobibor, Treblinka* adlı kitap Ekim 2013'te Editions Kimé tarafından Paris'te yayınlandı.

* Mediterranean Cuisine

* Dry aged charcoal Steaks & Seafood

* Sushi Bar

* Freshly prepared Turkish Specialties

* Turkish & Japanese Style Fish

* An Amazing Wine List

ZAGAT

Europe's Top Restaurants 2009

"On a warm, starry night, nothing beats this terrace high above the Bosphorus for fantastic views over Istanbul"

The New York Times

October 8, 2000

"No Restaurant can top the view from Sunset Grill&Bar"

FT
FINANCIAL
TIMES

June 6, 2009

"A great view has been vital in the continuing popularity of Sunset Grill&Bar"

TimeOut
Istanbul

"The Star of Delicious Sushi"

A Member of
CHAINE DES ROTISSEURS

A must see Istanbul institution

Adnan Saygun Cad. Yol Sok. No: 2 Ulus Parkı - Ulus/İstanbul Tel: +90 212 287 03 57 - 58

www.sunsetgrillbar.com www.info@sunsetgrillbar.com

SUNSET
GRILL&BAR

BİLHAN ERDEMLİ'DEN MEKTUP

34 yıllık hizmeti geride bırakarak emekli olan müdür yardımcımız ve sosyoloji öğretmenimiz Bilhan Erdemli'nin veda mektubunu sizlerle paylaşıyoruz. Halen kendisi lisede danışmanlık yapmaktadır.

Yaşamımız önceden tanımlanmamış bir seyahat...

Nerede başladığı nasıl süreceği, yolculuk arkadaşların, mola yerleri hiçbir net ve belirgin değil...

Bu bilinmezlik öyküsünün bana ait olanı Güzel İzmir'de başlayıp İstanbul'a doğru uzandı... Yetmedi, başka başka kentlerde doğmuş insanlar ve

farklı nitelikte kültürlerin buluştuğu bir ortamda Dame de Sion'da sürdü. Birçok insan bu oluşuma kader der... Bana göre ise deneyimlerle dolu bir zenginlik ve sürprizlerle dolu heyecanlı bir serüvendi...

Sevgili dostlar hepimiz... biliyoruz ki hayat ileriye bakarak yaşanır ancak geriye bakarak anlaşılabilir.

İşte tam bu nedenle ve... her insanın insanlık tarihinin bir parçası olduğuna inandığımdan sizlerle küçük bir tur yapmak ve okulunuzdaki ilk günlerimi yani geçmişi anımsamak istiyorum.

Bu bir insan ömrü için uzun ama bir toplum için kısa olabilecek dönem sevgili gençlere bir film sahnesi gibi gelebilir. Ama diğer yandan içinde yaşadığımız ülkenin değişim sancılarının gerekçelerini, nereden kalkıp nereye geldiğimizi düşünmek için bir fırsat da olabilir...

Göreve başladığım 70'li yıllar sokakların çalı süpürgesiyle temizlendiği, fotokopi, cep telefonları hatta faksın bile olmadığı yıllardı...

Genelde yazdık. Mektup, tebrik kartları, ders notları, yıllık planlarımız hepsi dolma kalem ile doldurulurdu. Basım odasında teknik bir unsur olarak teksir makinesi ve onun mürekkep kokusu vardı. Biz kuşe kâğıtlar ve A3 kâğıtlar falan pek bilmezdik. Saman kâğıtlar bile özenle ve israf edilmeden kullanılırdı...

Müziği önceleri plak sonra teyp daha sonra da kasetlerden dinledik. Radyo seçeneklerimiz sınırlıydı. Televizyon ise 70'li yıllarda tek kanal olarak kısıtlı sürelerle yaşamımızda yer aldı...

Öyle her ödüllü film hemen vizyona girmez hiç olmazsa bir yıl geçmesi gerekirdi...

Türkiye dışına yolculuk yapmak hatta yurt içi seyahat imkânları çok kısıtlı bir zümre için geçerliydi...

İstanbul'un iki yakası için vapur kullanamıyorsak kayıktan bozma tekneleri kullanmak zorundaydık... Herkesi bilmem ama en azından ben böyle gelirdim... Bunlara öyle bir korkuyla binerdik ki tekneler iskeleye yanaştığında "bir kere daha tehlikeyi savdık" diyen insanlar İstanbul'u fetheden kahramanlar edasıyla kıyıya atlardı.

Okulumuza gelince... kendine özgü vakur görünüşü ile özel bir ağırlığı olan okuldu... Fazla ısı vermeyen kaloriferi, sınıflarda lavaboları ve sınav salonlarında harika el işçiliği merdivenlerle çıktığımız yüksek öğretmen kürsüleri bulunurdu. Okul bitiminde tabliyelerini çıkaran öğrenciler öğretmenlerinin gözetimi ile sıralarının üzerine iskemle kapatarak temizlik görevlilerinin işini hafifletmeye özen gösterirdiler. Bu ne büyük bir inceliğin simgesiydi! Kendinin dışındaki insanların daha az yorulması için gösterilen suskun bir saygı... Dolayısıyla sevginin net değil brüt yaşadığı yıllardı...

"Asamblelerimiz" çok özel hatta çok çok özel bir değeri... Dili geçmiş ifadelerim özlem türünden bir duygu transferi olarak anlaşılmasın. Bunlar o

günün gerçekleri ile var olan doğrulardı. O zamanlar kredi kartları pos makineleri yoktu, öğrenci ve öğretmenlerimiz okulla ilgili mali işlemlerini OSMANLI adlı sizlerin tanımadığı bir banka ile yaparlardı.

Diğer taraftan bu yıllar insanların elindeki gazetenin türüyle sorun yaşadığı ihtilallerin getirilerinin yaşandığı suskun ama bir o kadar da biz olduğumuz yıllardı...

İşte o günlerden bu günlere 5 sınıf geçme sistemi, 4 müdür 4 üniforma değiştirerek aşama aşama sosyal dinamikleri yaşamış olmanın ağırlığı ile doluyum...

Hatta bazen küçük diye nitelendirdiğimiz bir olayın sonra neleri yaratabileceğini veya çok abartılan bir durumun koskoca bir hiç olduğunu yaşadım. Hepsini bir başka özeldi ancak hepsinden aldığım ortak bir izlenimim oldu... O da benzetmek yerindeyse; bir çivinin nallı, bir nalın biniciyi, bir binicinin bir orduyu, bir ordunun ise bir ülkeyi KURTARACAĞINI gördüm.

Yani hiçbir insanın kendi başına bir ada olmadığını her insanın ana karanın bir parçası olduğunu; özetle söylemek gerekirse biz olmanın ve uzlaşma kültürünün önemini sizlerle öğrendim sizlerle yaşadım.

Ben veya biz ne ayrıcalıklı ne de farklıyız...

Belki bir uzman ya da her zaman başarılı olan birisi değildim, değildik; ama ben bendim biz bizdik... Kendi adıma söylemem gerekirse saydam olduğumu ve elbette unutulacağımı biliyorum.

Bu nedenle beni hatırlayınız demek istemiyorum. Çünkü bu istekte bulunmuş bir büyük insanın bile zamanla belleklerimizdeki yerine farklı anlamlar yüklendiğini, herkesin her şeyi görmek istediği gibi gördüğünü biliyorum... Bu nedenle söyleyebileceğim son söz bir kumandanın veciz sözünden esinlenerek dile gelsin istiyorum: Geldim, gördüm ve yaşadım...

Bana bu yolculukta eşlik eden önce kurumuma, arkadaşlarıma ve tüm öğrencilerime birliktelikleri için sonsuz teşekkürler...

NDS'liler DERNEĞİ'nin FENER-BALAT GEZİSİ (16 Kasım 2013)

Hazırlayan: (NDS 72) Nuriye Akev

Biraz karanlık, yağmur atıştırıyor... Sıcacık pastırma yazının peşinden gelen soğukça bir Kasım sabahında, üç minibüs dolusu "menekşe" İstanbul'un eski mahallelerini gezmeye gittik. Tabii her zamanki gibi "candan" gönüllü ve "tümünden kültürlü" rehberimiz Saadet Özen'le birlikte olmanın mutluluğuyla. İlk durağımız, eski Cibali Tütün Fabrikası, şimdi Kadir Has Üniversitesi binası. 1850'de yapılan bina, 1995'te Kadir Has'a verilmiş ve gerçekten çok başarılı bir onarımla eğitime kazandırılmış. Burada insan eski bir fabrikada olduğunu hiç unutmadan modern konfordan yararlanabiliyor. Saadet'in dediğine göre Orhan Kemal burada arka sokakta yaşamış ve tütünde çalışan kadınlarla ilgili şiirler yazmış. Mahmut Yesari'nin Çulluk adlı romanının kahramanı da, burada işçi olan Münevver'miş. Bu fabrikanın o zaman için çok önemli bir işlevi varmış, sosyalleşmenin ve bilhassa kadınların çalışmasının başlangıcı sayılabilmiş. Muazzez Ersoy, bu fabrikadaki çocuk yuvasında yetişmiş. İşte anneanneleri burada işçi olarak çalışanların torunları şimdi öğrenci olarak yetişiyor.

Surların eskiden denize şimdi yola açıldığı kapılardan biri olan Cibalikapı'dan geçtik. Bu kapının adı Cüppe Ali ya da Cebe Ali adlı bir ermiştenden geliyormuş. Rivayete göre İstanbul'un fethi sırasında cüppesini Haliç'e atmış ve onun üzerinden yürüyerek karşı sahile geçmiş! Küçükmustafapaşa semtinden geçiyoruz, çok büyük bir hamamı var, restorasyonda. Gül Cami'ye tam ezan saatinde varıyoruz, içeri giremiyoruz, kapıdan bakıyoruz. Cami, eski bir Bizans kilisesi, daha önce de Roma zamanında Hristiyanlıktan vazgeçmediği için işkence edilen Azize Euphemia'ya adanmış. Sonradan Aya Theodosia adını alan kilise, II. Selim zamanında camiye çevrilmiş.

Camiden sonra Fener Rum Patrikhanesi'ne doğru yol alıyoruz. Aslında burası sadeliğine bakılmazsa, Ortodoks dini için Vatikan kadar önemli bir yer. Patrikhane fetihten önce şimdiki Fatih Camii'nin olduğu yerdeymiş, sonra Fethiye Camii'nin olduğu yere, sonra da Fener'e taşınmış, 400 yıldan beri de yeri değişmemiş. Kilisede bir düğün var, gelin de arkadaşımız Beyza Üntuna'nın tanıdığı çıkmaz mı? Düğünden sonra kiliseyi geziyoruz, Vatikan'a kaçırılmış olan azizlerin kutsal kalıntıları Patrik Bartolomeos tarafından geri getirilmiş ve burada saklanıyor. II. Mahmut zamanında Mora ayaklanması yüzünden Patrik Gregorios'un idam edildiği cümle kapısı ise o zamandan beri açılmıyormuş. Patrikhane'nin kilisesinde İsa'nın çarmıha gerilmeden bağlandığı rivayet edilen bir sütun ve muhteşem ikonlar var.

Barba Vasil'de öğle yemeğini yedikten sonra, sokaklarda dolanarak dik bir yokuşun tepesinde kanatlarını açmış bir kartala benzeyen muhteşem yapıya yaklaşıyoruz, Fener Rum Lisesi. Görkeminden dolayı herkes Patrikhane'nin bu binada olduğunu zanneder. 1881'de asilzadelerin ve Patrikhane'ye bağlı kişilerin çocukları için yapılmış bu görkemli, biraz da gizemli bina, halen lise olarak kullanılıyor ama çok az öğrencisi var. Biraz daha yukarıdaki Rum Kız Lisesi daha mütevazı. Tepenin arkası Fatih ve Çarşamba, "akropolde olmak isteyen Müslüman mahalleleri, ekalliyeti aşağı doğru itmiş" diyor Saadet. Bu semtlere

yapılan gezilerin olmazsa olmaz durağı muhteşem Sveti Stefan Bulgar Kilisesi. Ancak restorasyonda olduğu için göremiyoruz. Demir konstrüksiyon olarak yapılmış ve ahşap kazıkların üzerine oturtulmuş kilise, restorasyona alınmazsa yıkılma tehlikesindeymiş. Sonraki durağımız, Surp Hreşdogabed Ermeni Kilisesi, altında bir ayazma ve Aziz Ardemios'un Antakya'dan getirilen kalıntıları var.

Balat'ta Yahudi yerleşimi sırasında çok sayıda sinagog varmış ama şimdi hepsi yok olmuş. Ahrida (Ohri'den gelenler yapmış) Sinagogu, yaşatılmak için arada sırada açılan bir sinagog, sadece kapısını görebildik tabii. Sokaklarda dolaşırken sanki başka bir şehirde, başka bir zamandaydık ama bu mahalleler şimdi de zamanımızı yaşıyorlardı, geçmişlerini unutmadan. Kapanmış olan Agora Meyhanesinde hüzünlendik ama Saadet'in bizi daha çok duygulandıracak bir sürprizi vardı! Edirnekapı'ya yöneldik; Kariye Müzesi'nin yanında bir sokakta Yeliz Yalın Baki bizi karşıladı. Gönül Hocamızı görünce birden gözyaşlarına boğulup ellerine sarılması hepimizi duygulandırdı. Yeliz, temel amacı mümkün olduğu kadar fazla çocuğa karşılıksız müzik eğitimi sağlamak olan "Barış İçin Müzik Vakfı"nı kurmuş; çoğunluğu Roman olan çocuklar, bizlere önce koroyla sonra da orkestra olarak konser verdiler. Bizim için yapılan kurabiyelerle çay ikram ettiler. Hepimize böyle insanlar da var, böyle güzel şeyler de yapılıyor dedirten ve içimizi aydınlatan bu sürprizi için Saadet'e tekrar teşekkür ederiz.

ÖZEL
NESLİN DEĞİŞEN SESİ
OKULLARI

2014 - 2015
ÖĞRETİM YILI
KAYIT BİLGİLERİ

ANAOKULU TANITIMI ve
ÖĞRENCİLERLE TANIŞMA GÜNLERİ
17 ŞUBAT TARİHİNDEN İTİBAREN
(RANDEVU İLE)

KAYITLAR
24 ŞUBAT - 14 MART 2014
(KONTENJAN NİSPETİNDE)

Anıttepe Sitesi Merkez Mh.
Nadide Sk. No: 24 Şişli / İstanbul
Tel: 0(212) 210 43 52-54-58
nds@anaokul.nds.k12.tr / www.anaokul.nds.k12.tr

NOTRE DAME DE SION LİSESİ
EĞİTİM VAKFI

nds'DEN HABERLER...

NDS Anaokulu 3. İstanbul Çocuk ve Gençlik Sanat Bienali'nde

NDS Anaokulu uygulanan programa ve gerçekleştirilen eğitim etkinliklerine haftada bir kulüp çalışmalarıyla destek oluyor.

Fransızca kulüp etkinlikleri tiyatro, dans, Orff, jimnastik, sirk ve sanat kulübü olarak her yıl öğrencilerimizin ihtiyaçlarına göre farklılık göstermektedir.

Kulüpler aracılığıyla çocuklarımızın ifade dilini geliştirebilecekleri farklı alanlar sunup Fransızca'yı yaşayarak öğrenme mantığına hizmet etmeyi amaçlıyoruz.

Fransızca sanat kulübümüz bu yıl ikinci senesine girdi. Birinci dönemde başvuru yaptığımız "Küçük olan iyidir" temalı Sanat Bienali'nde projemiz onaylandı ve sergilenmeye hak kazandı.

Projemizde Türkçe ve Fransızca olarak iki kültür tarafından paylaşılan üç geleneksel hikayeye odaklandık. Dünya çocuk klasiklerinden Andersen'in Küçük Deniz Kızı, Prenses ve Bezelye Tanesi ile Charles Perrault'nun Parmak Çocuk masallarını seçtik. Bunların her birinde, küçük ancak değerli ve gerekli bir öğeye yer verdik. Her masalda küçük olanları sembolik olarak büyüterek ortaya çıkarıp konunun merkezine taşıdık. Bu ortak projeyi önerirken amacımız çokkültürlü olan Anaokulumuz'a bir anlam daha eklemektir. Önemli unsurlardan biri de öğretmenlerin öğrencilere kendi eserlerini yaratma sürecinde maksimum hayal gücünü kullanma özgürlüğü sağlamaları ve öğrencilerin kavramdan eserlerin tamamlanmasına kadar projenin tüm aşamalarında yer almaları oldu.

Öğrencilerimiz projede yaratıcılıklarını keşfederken, tasarladıkları eserleri gerçekleştirmek için kumaş, alüminyum, karton vb. gibi her türden malzemeyi kullandılar.

15 Mayıs - 15 Haziran 2014 tarihinde İstanbul Çocuk ve Gençlik Sanat Bienali'ni gezerken eserlerimizi görebilirsiniz.

Ecole Maternelle de NDS participe à la 3ème Biennale d'Art d'Istanbul pour l'enfance et la jeunesse

Voici la deuxième année que nous proposons un club d'art visuel à l'école maternelle. Cette année, au premier semestre, nous avons participé à la biennale des arts sur le thème: "Küçük olan iyidir".

Nous avons orienté notre projet autour de trois contes traditionnels partagés par les cultures française et turque: La petite sirène, La princesse au petit pois d'Andersen, et Le Petit Poucet de Charles Perrault. Dans chacun de ces contes, nous avons cherché un élément petit mais précieux et essentiel à l'histoire. Nous avons décidé de mettre en valeur ces petites choses en les agrandissant de manière symbolique et outrancière afin d'insister sur leur place centrale dans chaque histoire. Notre objectif était de créer du sens en proposant un projet commun ancré dans notre réalité qui est celle d'une école multiculturelle. Il était important pour nous que les enfants prennent part à toutes les étapes du projet, de la conception à la réalisation, leur laissant un maximum de liberté d'imagination dans la production de leurs œuvres collectives.

Pour la mise en œuvre du projet, les élèves ont utilisé un maximum de supports différents et d'outils afin d'explorer leur créativité: tissu, aluminium, carton...

Vous pouvez visiter l'exposition de cette IIIème Biennale d'Art d'Istanbul du 15 mai au 15 juin 2014 et voir nos œuvres.

BAŞSAĞLIĞI DİLİYORUZ.

(NDS 35) Ola Manioğlu,
(NDS 41) Bedriye Kot,
(NDS 44) Beraat Barlas Erallı,
(NDS 45) Hayal Şeşbeş Necipoğlu,
(NDS 48) Sevim Kaptanoğlu Cömert,
(NDS 65) Nedret Güres
(NDS 68) Ester Meşulam Denasi,

(NDS 63) Kler Kanza Çiprut'un annesi,
(NDS 63) Ayşe Ayka Manioğlu Solu ve
(NDS 65) Fatoş Serpil Umuter'in erkek kardeşi,

(NDS 46) Zehra Bereket Halefoğlu'nun,
(NDS 50) Süheyla Bereket Koralıtan'ın ve
(NDS 55) Saniye Bereket Tüzemen'in kardeşleri,
(NDS 53) Selmin Şeşbeş Başak'ın ablası,
(NDS 53) Burçin Kıp'ın ağabeyi
(NDS 65) Fatoş Serpil Umuter'in erkek kardeşi,

(NDS 63) Kler Kanza Çiprut'un annesi,
(NDS 63) Ayşe Ayka Manioğlu Solu ve
(NDS 65) Fatoş Serpil Umuter'in erkek kardeşi,

(NDS 65) Hamra Yalın'ın annesi,
(NDS 66) İnci Melek Köseoğlu Anaç'ın annesi,
(NDS 66) Canan Tanık Kızıltan'ın annesi,
(NDS 69) Şule Gündoğan Ayyıldız'ın annesi,
(NDS 70) Emine Esenkova Gönel'in annesi,
(NDS 78) Şeyda Tanır'ın annesi,
(NDS 80) Bilun Altunlu Armağan'ın annesi,
(NDS 82) Sarita Toledo Muraben ve
(NDS 86) Lizi Toledo'nun anneleri,
(NDS 85) İdil Bereket Kremenak'ın babası,
(NDS 85) Elif Ulukan Fraisse'in annesi,
(NDS 87) Çiğdem Şehsuvaroğlu'nun annesi,
(NDS 87) Gamze Gerekli Tanzer'in annesi,
(NDS 91) Olcay Öktem Soykan'ın annesi,
(NDS 95) Senem Şensilay'ın annesi,
(NDS 01) Melis Sezgin'in annesi,

(NDS 63) Füsün Aysu Yasar'ın babası,
(NDS 78) Mehve Sızmaçoğlu Demiren'in babası,
(NDS 79) Esen Özman'ın babası,
(NDS 80) Ester Şimon Behar'ın babası,
(NDS 82) Sarita Toledo Muraben ve
(NDS 86) Lizi Toledo 'nun babaları,

(NDS 85) Demet Çetinkıncı ve
(NDS 89) Özlem Çetinkıncı Tülümen'in babaları,
(NDS 93) Esra Seliçi Toker'in babası,

(NDS 69) Ayfer Çağlayan'ın teyzesi,
(NDS 74) Hülya Feyzioğlu Bulak'ın amcası,
(NDS 84) Seda Tüzemen Gülser ve
(NDS 85) Ela Tüzemen Özarpak'ın dayıları,
(NDS 87) Lidya Defçioğlu Abuaf'ın anneannesi,
(NDS 88) Yael Alaton'un anneannesi,
(NDS 90) Didem Anaç'ın anneannesi,
(NDS 03) Cemre Soysal'ın amcası,
(NDS 03) Billur Göncü'nün amcası,

(NDS 65) Ditsa Kasuto Alaton'un kayınvalidesi,
(NDS 69) Dilek Saran Ovacık'ın kayınvalidesi,
(NDS 69) Fatma Süner Kürşat'ın kayınvalidesi,
(NDS 70) Semra Seran Çizmen'in kayınvalidesi,
(NDS 77) Zeynep Kadioğlu Babacan'ın kayınvalidesi,
(NDS 78) Sibel Karsan Akkaya'nın kayınvalidesi,
(NDS 78) Nurdan Ak Altuğ'un kayınpederi,

Vefat etmiştir. Yakınlarına sabır diliyoruz.

MÜJDE!

(NDS 60) Aynur Gediz'in kızı evlendi.
(NDS 71) Feride Altan'ın oğlu evlendi.

(NDS 88) Esra Kocaoğlu evlendi; Kocaoğlu Fleurichamp oldu.
(NDS 02) Ece Cümbüşel evlendi; Cümbüşel Deveci oldu.
(NDS 03) Ada Parisyan evlendi; Parisyan Acıman oldu.

(NDS 94) Selin Penbe Kireçcioğlu'nun 7 yaşında Lia adındaki kızından sonra 17 Şubat 2013 tarihinde Aksel isimli bir oğlu oldu
(NDS 94) Ayşe Kaya Yakupoğlu'nun kızı Zeyno,
(NDS 94) Arzu Kamhi Tınaz'ın oğlu Cem Ethan,
(NDS 94) Sara Levi Saloni'nin kızı Giselle,
(NDS 95) Aylin Benardete Saruhan'ın kızı Leyla,
(NDS 96) Zeynep Konan Santemiz'in kızı Ece,
(NDS 97) Hande Yumak Aktayca'nın oğlu Ali,
(NDS 98) Gökçe Baytok Deviren'in oğlu Hakan Ege,
(NDS 98) Gül Güler Mille'in oğlu Thomas Pamir,
(NDS 98) Zeynep Akın Dursun'un kızı Nil,

(NDS 00) Ceylan Sel Sohtorik kızı Melis,
(NDS 00) Hande Gökçe Özel'in kızı Deniz,
(NDS 00) Hale Mutuş Şıkım'ın kızı Aylin İda,
(NDS 00) Sıla Özer Çallı'nın kızı Mira,
(NDS 04) Serra Soylu Köklü'nün oğlu Emir Kaan,

(NDS 56) Samuray Bartu Özalp'ın torunu Beliz Özalp,
(NDS 62) Anna Albukrek Benkarmona'ın torunu Alya,
(NDS 62) Sevgi Murtezaoğlu Üçer'in torunu Cem,
(NDS 66) Sevinç Çiftci Özdoğan'ın torunu Mete,
(NDS 67) Nadia Ançer Murat'ın torunu Roy,
(NDS 68) Lizi Katalan Behmoaras'ın torunu Mia,
(NDS 68) Korin Gavriyeloğlu Kaspi'nin torunu Olivia,
(NDS 70) Ülker Üremez Türkmen'in torunu Ela,
(NDS 71) Sumru İmrek'in torunu Rengin,
(NDS 76) Ayten Arslan Mutuş'un torunu Aylin İda

Dünyaya geldi. Kutlarız.

Notre Dame De Sion'lular Derneği Banka Bilgileri:

Banka : Garanti Bankası **Hesap No** : 6691701
Şube : Valikonağı Şubesi **IBAN No** : TR56 0006 2000 1830 0006 6917 01
Hesap İsmi : NDS'liler Derneği

MART - NİSAN -
MAYIS - HAZİRAN 2014

www.ndsililer.com
info@ndsililer.com

NDS BÜLTEN
Notre Dame de Sion'lular Derneği adına

İmtiyaz Sahibi
Lale Murtezaoğlu
Rumeli Cad. 16/6 Nişantaşı/İst.

Sorumlu Müdür
Canan Ayşe Ünsal
Rumeli Cad. 16/6 Nişantaşı/İst.

Yönetim Yeri
Cumhuriyet Cad. No: 127 Harbiye/İst.

Matbaa
Grafika Grup Ofset Film ve Reklam
Hizmetleri San. ve Tic. Ltd. Şti.
Gayret Sok. Uyum Apt. No: 5 Gayrettepe
Tel: 0212 356 80 86

Yaygın süreyi yayındır.

Editör
Mine Haksal (NDS 69)

Koordinatör
Ayfer Kalafatoğlu (NDS 80)

Tasarım
Hayati Öztürk

Fotoğraflar
Tülay Manuelyan (NDS 62)

Reklamlar
Fazilet Doğan (NDS 68)

Adres : NDS'liler Derneği Rumeli Cad. Ogan Apt. No: 16/6 Nişantaşı
Telefon/Faks : 0212 219 24 90
GSM : 0533 765 50 54

Hazırlayanlar
Ayfer Çağlayan (NDS 69)
Nuriye Doğan (NDS 60)
Ayfer Kalafatoğlu (NDS 80)
Nil Karadeniz (NDS 86)
Ceyda Kozikoğlu (NDS 72)
Lale Murtezaoğlu (NDS 64)
Canan Pehlivanoglu (NDS 00)
Armen Tanikyan (NDS 77)
Canan Ünsal (NDS 80)
Lena Yeniyorgan (NDS 94)
Romi Emirhan Ütücü (NDS 98)

JAZZ COMPANY
"The meeting point of jazz"

Jazz Dünyasında
Eşsiz Yolculuk Devam Ediyor...

*The Splendid Journey Into
The World Of Jazz Continues...*

Her Cuma&Cumartesi
Every Friday&Saturday 22:00 - 01:00

elite world
istanbul

Şehit Muhtar Caddesi No: 42 34435 Taksim/İstanbul/Türkiye
Tel: +90 212 313 8383 (Pbx) Fax: +90 212 313 8393
www.eliteworldhotels.com.tr • infoistanbul@eliteworldhotels.com.tr

TURKISH AIRLINES
Miles&Smiles
LWH
HOTELS
MEMBER

www.eliteworldhotels.com.tr / 444 0 883

Tüm kutlamalarınız için
Lokalimize bekleriz.

Tel: 0212 219 24 90

